

Per AmparoG el dj., 22/07/2021 - 09:00

En aquesta setmana he llegit o escoltat diverses notícies sobre la campanya de vacunació contra la Covid-19 a nivell mundial, a casa nostra, a altres indrets. Crida l'atenció la disparitat de dades arreu del món:

- Més d'un quart de la població mundial ha rebut almenys una dosi.
- Gairebé el 56 % de la població de la UE ha rebut la primera dosi, almenys, i en segon lloc trobem Amèrica del Nord, amb un 45% de la població.
- A l'Estat Espanyol hi ha més de 24,3 milions de persones, és a dir, el 51'3% de la població, amb la pauta completa de vacunació administrada.
- La proporció és un punt superior si ens fixem a Catalunya: més de 4 milions de vacunats, el que suposa el 52,3% de la població.
- Haití, país del Carib amb una gran inestabilitat política, a més de la crisi endèmica que pateix, va rebre les primeres vacunes la setmana passada.

Al·lucinant, oi? I en canvi, és realitat. Una trista realitat que denuncia el director general de la OMS, Tedros Adhanom: "Al gener 2021 vaig anunciar que el món estava per caure en una catàstrofe si no s'implementaven mesures per a una distribució equitativa de vacunes. És sorprenent què poc s'ha fet per solucionar-ho i la bretxa creix cada dia".

El papa Francesc, quan estava ingressat al Gemelli, parlava de l'accés a un bon servei sanitari com un dret per tothom. I en el seu missatge per la Jornada Mundial del Malalt d'aquest any posava en evidència que "els ancians, els més dèbils i vulnerables no sempre tenen garantit l'accés als tractaments, i no sempre és de manera equitativa. Això depèn de les decisions polítiques, de la manera d'administrar els recursos i del compromís dels qui ocupen càrrecs de responsabilitat".

Moltes iniciatives de la societat civil, d'organitzacions del tercer sector, localment i a nivell mundial, reclamen l'accés a les vacunes per a tothom, com ara la iniciativa [A vaccine for all](#). Tu i jo també podem alçar la veu i demanar-ho, encara que ens sembli que som com el profeta que crida en el desert...

Em ve a la ment aquelles raons que molts hem sentit de petits quan no volíem acabar el plat que teníem a taula: "Pensa en els nens d'Àfrica, que no tenen per menjar...!". Una lògica molt sui generis, certament, però el que sí penso ara és que jo estic vacunada del tot, senzillament per viure on visc. Aquesta és la diferència fonamental entre jo i una dona haitiana de la meva edat.

És una crida a la responsabilitat personal i social, per no escatimar esforços i fer tot allò que tenim a les mans per no contribuir a la difusió de la malaltia. I una empenta interior per pregar al bon Déu que mogui els cors, les ments i les mans d'aquells que prenen les decisions, per tal que actuïn segons la màxima de la regla d'or, present en pràcticament totes les religions del món: Fes als altres allò que t'agradaria que et fessin a tu.

Fonts: [RTVE](#), [Idescat](#), [Vaticannews](#).